

ANDRÁS + KERESZT

a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

VI. évfolyam 3. szám

2009. október

„Szent Szűz, Isten Anyja Mária!

Kérlek, légy velem imádságomban és munkámban, hogy lendületemet és örömeimet megőrizzem, soha el ne fáradjak és fásuljak, jóindulatú legyek mindig és mindenkivel, így téged követve, halálomig hűséges maradjak!

Jézus által az Atyához. Ámen

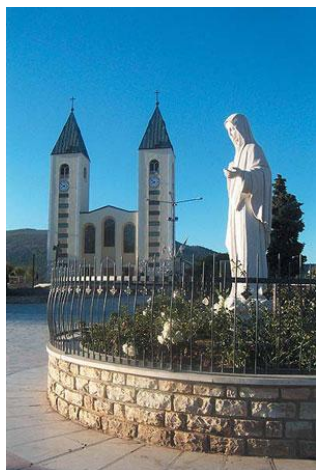
/RM felajánló imája/



Az elmúlt évtizedekben nagyon sokat fejlődött a gyermekpszichológia és pszichiátria. Könnyen hozzá juthatunk olyan irodalmakhoz, amelyek a gyermek egészséges lelki fejlődéséről, mentális életéről szólnak. Megtanulhatjuk, mire kell figyelniük, mit kell tenniük, hogy gyermekeink lelkiileg is egészségesek legyenek. Sajnos kevesebb irodalom szól arról, *mit tegyünk, hogy mi szülők is egészséges személyiségűek maradjunk?*

Nem kérdés, hogy a szülővé válás komoly megpróbáltatás a felnőtt személyiségnek. Bármilyen kiegyensúlyozott, mentálisan egészséges felnőttek vagyunk, a gyermekvállalás sok nehézséggel, kudarccal, lemondással jár. (Persze rengeteg öröm, megelégedettség, pozitív energia is.) Egy újfajta életstílust kíván tőlünk.

Wolfgang Schmidbauer német pszichológus kezdett el először foglalkozni a segítő személyiséggel. Sokat kutatta a pedagógusok, orvosok, és a szülők személyiségét. Ezek alapján felállított általános problémákat és azokra kidolgozott egy-két általános terápiás módszert is. >> folytatás a 2. oldalon >>



Dicsértessék a Jézus Krisztus és Mária!

Így köszönnek a medjugorjeiek évszázadok óta. Medjugorje Bosznia déli részén található. Horvát nemzetiségű, katolikus vallású nép lakja. A falu nevének jelentése „hegyek közötti hely”. A legmagasabb (537 m) hegyen egy betonkeresztet építettek 1930-ban. Medjugorjében is jelen vannak a ferences szerzetesek, ők gondozzák a templomot, melynek patrónusa Szent Jakab apostol, ő a zarándokok védőszentje. Az emberek jó hangulatúak, barátságosak és vallásosak, mivel szőlőművelésből és borkészítésből

élnek. 1981-ben változás történt az életükben: június 24-én Keresztelő Szent János ünnepén 6 fiatalnak különös vallási élményben volt része: látták Szűz Máriát. >> folytatás. a 3. oldalon >>

ESTERHÁZY PÁL NÁDOR IMÁJA

"Emlékezzél meg, Istennek dicsőséges Anyja, magyarok Nagyasszonya, szentséges Szűz Mária, emlékezzél meg örökségedről, amelyet hű szolgád, első királyunk és apostolunk, Szent István neked felajánlott. Tekints kegyes szemmel országodra, légy szószólónk és közbenjárónk Szent Fiadnál, Jézus Krisztusnál.

Hozzád kiáltottak őseink és minden inségükből kiszabadultak. Ez a remény éltet most is, ez a bizalom indít, hogy oltalmadban keressünk menedéket mi, a te néped és örökséged.

Oltalmazd és védjed hatalmas pártfogósoddal minden testi-lelki bajtól országunkat. Hazánk főpásztorainak nyerj isteni segítő kegyelmet küldetésük teljesítéséhez, híveidnek pedig az élő hit cselekedeteiben és gyümölcseiben buzgó szívet.

Könyörgünk, Nagyasszonyunk, magyar hazánk vezetőiért, hogy a Szentlélek ajándékai által megvilágosítva védelmezzék az igazat, a közjó előmozdításán őszinte igyekezettel fáradozzanak.

Könyörgünk, Nagyasszonyunk, egész nemzetünkért. Vezesd kegyességeddel, tartsd meg Isten szeretetében és félelmében.

Nyerj a bűnbánóknak bocsánatot, az igazaknak állhatosságot, a fiataloknak tisztaságot, a házastársaknak hűséget, a szegényeknek pártfogást, a szomorúaknak vigasztalást, a megholt híveknek pedig örök nyugodalmat.

Légy minden ügyünkben szószólónk Szent Fiadnál, hogy az Ő akarata szerint rendezzük életünket.

Fogadd kegyesen kérésünket, hogy közbenjárásoddal megsegítve, a jelen élet küzdelmei után az örökkévaló boldogságra eljussunk, Krisztus, a mi Urunk által.



„Szent István az országot a mennyet Atyától kapta,
és mivel fia meghalt,
örökségül Nekem adta.
Én ezt az örökséget elfogadtam.
Más országok is
felajánlották magukat Nekem,
de örökségem csak ez az egy ország,
Förszénemben megjárta a keresztutat,
de soha el nem pusztul.”



Fehér

liliomszál

Egyik óvodás kislányt nagyon megviselte dédipapája halála. Alig várta, hogy velem is megossza gyermeki lelkének nagy fájdalmát. Oldanom kellett a hittanóra hangulatát, hiszen a kislány elsírta magát, és az apróságok megszeppenve figyelték, mi történik.

- Tudod, mit? A dédipapának fogunk most énekelni és játszani! Te leszel a liliomszál, állj középre! Biztosan örül a lelke, ha látja, hogy szeretettel gondolsz rá. Otthon majd imádkozzál érte!

A játékot addig folytattuk, amíg a csoport teljesen felszabadult, és képes volt új feladatokra figyelni.

A közel 40 éves pedagógiai múlt kimeríthetetlen módszertani kelléktárnak bizonyul. Boksay Györgyné



Szent Szűz, Isten anyja, Mária

>> folytatás az 1. oldalról >>

Nézzük most csak a szülői személyiség csapdáit. Első a *kiégés* problémája. A kezdeti lelkesedés, mindent feláldozó viselkedés gyakran a teljes depresszióhoz vezet. Mit tehetünk, hogy megmaradjunk egészséges anyukák és apukák, hogy ne következzen be, hogy lelkileg összetörünk, elfáradunk a gyermeknevelésben?

Először is fordítsunk időt magunkra!

Egy magyar felmérés szerint egy édesanya napi 2 percet fordít magára átlagosan. Riasztó átlag. Nem lehet folyton adni és adni. Valahol fel kell tudni tölteni. Mindenkinek mások az erőforrásai. Van, aki mozgással, van aki relaxációval, olvasással, énekel, vagy egy jó beszélgetéssel (imával) töltődik. Schmidbauer szerint megelőzhető a kiégés, ha az embernek megfelelőek a társas kapcsolatai. Ha van, akinek őszintén elmondhatod nehézségeidet, aki ezeket komolyan is veszi és tanácsadás nélkül végighallgat. Szerinte minden héten elég lenne 20 perc, amit ilyenfajta beszélgetéssel töltünk.



Perfekcionizmusnak nevezi azt a fajta szülői magatartást, amikor valaki mindenből a legjobbat akarja adni a gyermekének. A legjobb gyógyszereket, a legegészségesebb ételeket, a legjobb ruhákat, játékokat, a legjobb óvodába, iskolába, különóra íratja be gyermekét. Persze ez is sok kudarcként rejti magában, mert folyton elégedetlen önmagával, folyamatosan megkérdőjelezi, valóban jó szülő-e? Nem is kell részletezni, ez milyen hatással van önmagára és a környezetére.

Érzelmi kalózságról beszélünk, amikor a szülő a gyermekétől 'sajtol' ki egyre több szeretetet, gyengédséget, figyelmet, mivel önmaga érzelmileg egyre sivárabb és kiüresedtebb.

Mindezek csapdák, amelyekbe kivétel nélkül mindannyian beleeshetünk. Megfelelő önkontrollal, társas támasszal, és lelki étellel mindezek felismerhetők, és orvosolhatók. Vigyázzunk saját mentális egészségünkkel! Erre hív minket a lelkiismeretünk, hiszen csak egészséges személyiséggel tudunk egészséges gyerekeket nevelni.

Szűz Mária, édesanyák pártfogója és példaképe! Segíts, hogy egészséges, tiszta lelkű édesanyák és édesapák lehessünk!

Cs. T. Hanna

Mester a szerzetesek között

Még néhány hét és megkezdődik Szent András hava, november. Halottak estéjén az egyházközségi képviselőtestület tagjai felnyitják a barokk kriptát. A hívek Richárd atya vezetésével lemennek és imádkoznak az itt nyugvókért. A sok szerzetesi sír között egy mesteremberé, aki 25 évig szolgált az apátság falai között. Sírfelirata így hangzik:

Stullhof Sebestyén a tisztelendő konvent asztalosa, szakmájának kiváló mestere, ebben a templomban látható dolgoknak saját kezű készítője, megfeszített 25 éves szolgálat után, miközben lelkiismeretesen szolgált és világi ember létére a szerzetesek között igen buzgó keresztény életet élt, elhunyt 1779. évben életének 56., július hónap 14. napján. Halálának 230. évfordulóján imádkozzunk külön is Stulhoff Sebestyénért, akinek irányításával és keze munkája által vált világhírű szépségűvé a Tihanyi Bencés Apátság barokk temploma.

Csizmazia Zsolt



Dicsértessék a Jézus Krisztus és Mária! >> folytatás az 1. oldalról >>

Az ilyen élményt az egyház magánkinyilatkoztatásnak tartja, és kivizsgálja. Még azon a nyáron ennek hírére sokan elmentek Medjugorjéba, hogy érdeklődjenek a jelenések és a vidék iránt. A látnokoknak sok örömben és megpróbáltatásban volt részük.

Présing Mátyásné Erika jóvoltából – ő szervezte az utat – néhány tihanyival magam is eljuthattam a jelenések helyére. Összesen 27-en voltunk, szeptember 28-án a reggeli órákban indultunk, és estére értünk Medjugorjéba. Útközben énekelünk, imádkoztunk, hiszen zarándokútra indultunk Szent Jakab apostol templomába és Dubrovnikba, Szent István királyunk fejedelméjéhez. Buzgó szívünk mellé kaptunk testi-lelki erőt utunk megtételéhez. Imáinkban megemlékeztünk az itthon maradottakról, hálát adtunk Istennek és a Boldogságos Szűz Máriának. Nagy élmény volt a rend a fegyelem a buzgóság, ahogy együtt imádkoztunk, ahogy részt vettünk a szentmisén és az esti szentségimádáson, amelyre a tér megtelt imádságos emberekkel.

A hazafelé vezető úton betértünk a plitvicei tavakhoz, és a természet szépsége eszünkbe juttatta a világot teremtő Isten nagyságát és jóságát.

Élményekben gazdagon, megújult lélekkel és új úton tértünk haza Tihanyba.

Gergely Gellért OSB.



Magyarok Nagyasszonya, könyörögj értünk

Így sóhajthatunk föl mindannyiszor, amikor valami veszélyt, zavart, bajt érzékelünk édes hazánkban, amire álljon itt néhány példa:



Jézus egyik reinkarnálódása az emberiség nagy tanítóinak, mint Zarathusztra, Buddha, Konfucius, Mani stb, mert mindegyik csak ugyanannak az egy szellemnek az újraszületése a földre más-más korban. Így tulajdonképpen minden vallás egyforma, mindegy, melyiket követem...

Megtalálták Júdás evangéliumát, amiből megtudhatjuk, ki volt valójában Jézus és Júdás, valamint az az árulás nem is árulás volt...

Meghamisították a Bibliát, mert sok mindent kihagytak belőle...

Az Ószövetség csak a zsidók saját történelme, a zsidók nem is voltak kiválasztott nép.

Jézus nem zsidó volt, hanem párthus...

A judeo-kereszténység meghamisítja a Bibliát és Jézus tanítását...

Vissza kell térnünk az ősmagyar hithez (sámánizmus), ha azt akarjuk, hogy a nemzet újra fölemelkedjék...

Azok közül az emberek közül, akik a természetgyógyászattal kezdenek el foglalkozni, nagyon sokan vannak, akik magukat Jézus Krisztusnak gondolják. Pl. itt Magyarországon Gyurcsok József mondja magáról, hogy ő a Bárány, azaz ő maga Jézus Krisztus.

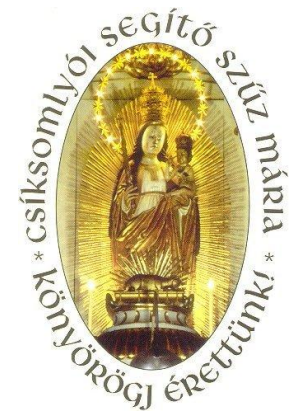
Ki ne hallott volna ilyen és ezekhez hasonló kijelentéseket, „felfedezéseket”, „ősi titkokat”, amelyek újra és újra makacsul felbukkannak a szóbeszédben, különféle csoportokban, kétes hírforrásokban, tömegtájékoztatói eszközökben, interneten. Jelenünkben ezek a téves és hamis eszmék már annyira elterjedtek, hogy az egyszerű hívő keresztények számára is már komoly veszélyt jelenthetnek. Ezért adott ki a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia egy körlevelet, amelyben felhívja a figyelmet arra, hogy ezek a gondolatok nem egyeztethetők össze a Szentírással, a keresztény hittel. De nemcsak a katolikus egyház, hanem a többi történelmi egyház képviselői is megszólaltak már ilyen tárgyú témákban: e tekintetben nincs felekezeti különbség. Az evangéliumokban többször is olvashatunk Jézus beszédeiben az idők jeleiről, hogyan ismerhetjük föl azokat: *"Akkor, ha valaki azt mondja nektek, íme itt a Krisztus, íme amott, ne higgyétek! Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak. Jeleket és csodákat művelnek, hogy ha lehet, még a választottakat is tévedésbe ejtsék. Ti tehát vigyázzatok, íme mindezt előre megmondtam nektek."* (Mk 13, 21-23). Az első keresztények is olyan korban éltek, amelyben Szent Pál szavai éppúgy érvényesek voltak, mint ma: *"Félek, hogy amint a kígyó álnokul rászedte Évát, úgy a ti értelmeteket is megronthatja és elfordíthatja a Krisztus iránt való őszinte odaadástól. Ha ugyanis valaki föllép, és más Jézust hirdet, mint akit mi hirdettünk, vagy ha más lélekben részesülhettek, mint amiben részesültetek, vagy más evangéliumban, mint amit elfogadtatok, szívesen vennétek."* (2Kor 11, 3-4). *"De még ha mi, vagy akár az égből egy angyal hirdetne is nektek más evangéliumot, mint amit mi hirdettünk nektek, átkozott legyen. Ahogy azelőtt is mondtuk, most megismételjük: ha valaki más evangéliumot hirdet nektek, mint amit átvettetek, átkozott legyen."* (Gal 1, 8-9).

Hogyan tudjuk elkerülni ezeket a sátáni csapdákat legjobban? Leginkább azzal, hogy szüntelenül imádkozunk, ahogy Jézus példája tanítja. Ám mindannyian megtapasztaltuk már gyarló emberségünket, amikor ellankadunk, elfáradunk, elfelejtkezünk az imádságról.

Ám nekünk, magyaroknak hatalmas védelmezőnk, Pátrónánk van: Urunk Jézus Krisztus édes szülője, a Boldogasszony. Ő az Isten Anyja, aki már népünk egyetemes keresztény hitre térése előtt is oltalmazott bennünket. Elsősorban Csíksomlyóról közismert a Szép Nagyasszony, a Boldogasszony tisztelete. Szent István királyunk végóráján Máriának ajánlotta koronáját és országát. Ettől fogva őt már nemcsak az igaz Isten Anyjaként, tiszteltük, de királynőnek kijáró köteles hűséggel és tisztelettel is körülvettük hálából pártfogásáért és jóságáért, melyet viharos történelmünk során számtalanszor megtapasztaltunk. Nekünk ezért különösen a szép Szűz Mária az igazi Krisztus anyja! Protestáns testvéreink is bizonyára régóta érzik és tudják, hogy népünk minden bűne, mulasztása, hitehagyása és árulása ellenére Mária ma is köztünk él és nem hagy el bennünket. Segít, hogy tévedés nélkül a biztos hit útján járjunk s általa az igazi Jézushoz találjunk. Édesanyánk ő, bátran forduljunk hát hozzá.

Mikor lesz nagyobb szükségünk pártfogására, ha nem ezekben a keserves végső időkben?

Horváth Terézia



Brunó Ferrero: Az édesanya

Az Isten elhatározta, hogy megteremti az édesanyát. Már egy hete bajlódott vele, amikor megjelent egy angyal és így szólt: - Ezzel vesztegetted el egy egész hetet? - Igen. De olvastad-e a megrendelőlapot? Mosható legyen, de ne plasztik anyagból. 180 alkatrészből álljon és mindegyik cserélhető legyen, kávéból és az előző napok maradékából éljen, olyan legyen a csókja, hogy mindent meggyógyítson, és legalább hat pár keze legyen. Az angyal hallgatta, és hitetlenkedve rázta a fejét: - Hat pár? - Nem a kezek megteremtése a nehéz - mondta az Isten -, hanem az a három pár szem, amellyel egy anyának rendelkeznie kell. - Olyan sok? A jó Isten bólintott. - Az egyik pár azért kell neki, hogy csukott ajtón keresztül



is megláthassa, hogy mi történik amikor beszól: "Mit csináltok?" és azt a választ hallja, hogy "semmit". Egy másik szempárra a fej hátsó részén azért, hogy észrevegye, amit nem kell látnia. A harmadikra pedig azért, hogy mikor gyermeke valami rosszat tett, szemeivel közölhesse: "Mindent tudok és éppen ezért melletted vagyok." Uram - szólt az angyal, enyhén megérintve a karját -, ma már eleget dolgoztál, térj nyugovóra, holnap is lesz nap.

- Sajnos nem tehetem - szólt az Úr -, már majdnem befejeztem. Elkészült egy édesanya, aki magától meggyógyul, ha beteg, aki tud hat ember számára ebédet készíteni egy fél kiló darált húsból. Az angyal kíváncsian körbepedesi a minta-anyát és sóhajtva megjegyzi: - Túl gyöngéd. - De mindennek ellen tud állni. Neked halvány fogalmad sincs mit tud egy édesanya elviselni - szólt az Úr. - Tud gondolkodni? - Nemcsak hogy gondolkodni tud, hanem annyira ügyesen használja az értelmét, hogy még a kompromisszumra is képes - állította az Úr. Akkor az angyal közelebb hajolt a modell-anyához és az egyik ujját végig húzta az arcán. - Itt van valami ami fölösleges - szólt az angyal. - Nem fölösleges ott semmi - szólt az Úr -, az egy könnycsepp. - Hát az meg mire jó? - Azzal lehet kifejezni az örömet, a bánatot, a csalódást, a fájdalmat, a magányt és a büszkeséget. - Te egy lángész vagy! - kiáltott fel az angyal. Finom melankóliával válaszolt az Úr - Megvallom az igazat, a könnyet nem én teremtettem!



Ha a könnyet nem az Isten teremtette, miért erőszakoljuk mi mások szemébe?

TA-KI - TALÁLD KII ÚJ JÁTÉK GYEREKEKNEK

Kedves gyerekek! A mai vasárnaptól, október 11-től, új játékot szeretnénk bevezetni nektek itt a plébánián! Minden szombat esti és vasárnapi szentmise után találtok a beírás asztalon egy kérdést, rejtvényt tartalmazó kis lapocskát. A rejtvény a napi evangéliumhoz, a vasárnap gondolatához, vagy a hét szentjéhez, történésehez kapcsolódik. Ha figyeltek a szentmisén, akkor nem lesz nehéz megoldani. Egy hét gondolkozási időtök van, a rejtvényt otthon kell kitölteni a helyes válasszal. Felírjátok a neveteket, és az osztályt, ahová jártok. A következő vasárnap hozzátok magatokkal a már kitöltött feladatlapot és a szentmise végén, a következő beíráskor dobjátok be a **TA-KI** dobozba. Ekkor az asztalon megtaláljátok már a következő hétre szóló kérdést is. Csak azok lapját tudjuk elfogadni, akiknek szentmisén való részvétele igazolva van füzetében és a nagy íven. Aki a nevét nem írja rá, azt nem tudjuk pontozni, nem vesszük figyelembe. Ha valaki azonos névvel kettőt dob be, egyiket sem vesszük figyelembe. A helyes megoldók között minden szombat esti és vasárnapi szentmise végén sorshúzás után 1 szerencsés gyerek kis meglepetésben részesül. A többi helyes megoldó se keseredjen el, mert munkájukat pontozzuk. Ezeket vezetjük, sőt hétről-hétre a névsort kifüggesztjük és az év végén a legtöbb pontot összegyűjtők is ajándékot kapnak. Tehát kalandra azaz TA-KI-ra fel, induljatok minél többen a tudáspróbán!

Csizmazia Zsolt

ÜNNEPEK, RENDEZVÉNYEK

Kézfogás (Egyházi öregdiákok találkozója) **November 7. 10.00** Előadó: Tardy János egyetemi tanár (Teremtett világunk)

Szent Ányos ünnepe **November 17. 17.00** Főcelebráns: Seregély István ny. egri érsek

Adventi lelki nap: **December 12. 10.00**

Adventi áhitat: **December 13. 16.00** A Tihanyi Bencés Apátsági Templom kórusával

**Tetőtér esték
2009. II. félév**

Október 30. 17.00

Takács Imre alezredes:

Tábori lelkes Afganisztánban

November 20. 17.00

Dr. Hafenscher Károly:

Kereszténység és szociális tanítás

December 18. 17.00

Korzenszky Richárd OSB:

Felragyog a fényesség

A Tihanyi
Római
Katolikus
Egyházközség
időszaki lapja

A kiadásért felelős:
Dr. Korzenszky Richárd
Szerkesztők:
Bartus Sándor
Csizmazia Zsolt
Cs. Török Hanna
Horváth Terézia



Tihanyi Bencés
Apátság

Keresztelések:

2009. szept. 12. Szonja Réka Fülöp István Zoltán és Meczkó Margit Erzsébet gyermeke

2009. szept. 20. Vanda (Steigler Zsolt és Fülöp Andrea gyermeke)

2009. okt. 11. Boglárka (Polniczky Balázs és Farkas Éva gyermeke)

Halottaink:

Pálfi Mária

Gárdai József özvegye

élt: 85 évet

Miseta Julianna

Csuti István felesége

élt: 71 évet

TEHER / HORDOZÁS ?

(Galata levél, 6: 2, 5.)

Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasók!

Első olvasatra úgy tűnik, hogy a fent említett versekben, két ellentétes felszólítás hangzik el. Egyrészt azt mondja Pál, hogy „**egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be a Krisztus törvényét**”, nem sokkal később pedig azt, hogy „**ki-ki a maga terhét hordozza**.” Ezt a látszólagos ellentmondást oldjuk fel és keressük meg a választ arra, hogy mit is jelent a teherhordozás a hívő ember életében? Úgy gondolom, hogy a másodsor elhangzott gondolat – *ki-ki a maga terhét hordozza* - sokkal közelebb áll a többség szívéhez. Azokéhoz is, akik Isten törvényét nem ismerve élnek ebben a világban. Hogyha kicsit erőteljesebben fogalmazunk, azt is mondhatjuk, hogy a világot jobbra ez a gondolat fémjelzi: mi közöm van a másik terhéhez? Elég nekem a magam baja! Oldja meg ő, ahogy tudja. Ha sikerül jó, ha nem, akkor



hulljanak a gyengék. Ez a természetes szelekció, érvényesüljön az erősebb! Bizony olyan társadalomban nőünk fel, öregsünk meg /ha megérjük/, ahol sokszor ez az elv valósul meg. Ahol az adok-kapok, a segítség és viszonzása egészen elemi törvény-szerűségnek

számít, vagyis akkor segítek neked, ha te ezt legalább ilyen mértékben viszonzni fogod. Akkor állok melléd, ha ugyanezt elvárhatom tőled. Ehhez hozzá tartozik, hogy amikor azt mondjuk, elég nekem a saját bajom, akkor gyakran valóban nem is állunk messze az igazságtól. Ugyanis talán a legtöbbször átértük már azt, hogy vannak olyan pillanataink az életünknek, amikor úgy érezzük, hogy ránk zúdul minden, sőt egy-egy terület, ami különösképpen is leterhel, talán már elhordozhatatlan súlynak tűnik. Ilyen lehet, amikor valaki hirtelen rájön arra, hogy az a házastársi



kapcsolat amiben élt, valójában nem működik már. Talán válással végződik egy olyan házasság, ami csodálatosnak indult. Ilyen lehet, amikor az orvosi diagnózis azt mondja ki, hogy egy súlyos, gyógyíthatatlan betegséggel kell együtt élnie, együtt szenvednie valakinek és egyik pillanatról a másikra megváltozik minden. Sok mindent lehetne még itt felsorolni: munkahelyi gondokat, megélhetési problémákat, a gyász mérhetetlen súlyát, ami ránk tud nehezedni, vagy egész egyszerűen a mindennapokba való beleszürkülést. Nos, a Szentírás nem azt mondja, hogy tegyünk úgy, mintha nem lennének problémák és buktatók. Nem azt mondja, hogy keresztyénként vonjunk vállat, és mondjuk azt, hogy nincs olyan teher, amit mi el ne vinnénk fél kézzel is. Pál apostol a 2Kor 1,8-ban azt írja: *„...rendkívüli mértékben, sőt erőnkön felül megterhelteztünk, annyira, hogy az életünk felől is kétségben voltunk.*” Pál, aki hitével példaként állt az első gyülekezetek előtt, ezt mondja: erőnkön felül megterhelteztünk. Pál is, mint ahogy mindenki, küzd. Van, aki a végsőkig ezzel doppingolja magát, hogy én mindent meg tudok oldani! Más nem fogja helyettem elvégezni, össze kell szednem magam! Ez egy pontig működik, de sajnos van olyan helyzet, amikor ki kell mondanunk, hogy nem megy tovább. Bármennyire erőlködöm, csak kuszább lesz az életem. Mi történik ilyenkor? Jézus megadja a választ: „jőjjetek énhozzám mindnyájan, ... és én megnyugvást adok nektek.” *Ez az első kérdése a mai igének:* Vajon eljutottunk-e odáig, és ha eljutottunk, komolyan vesszük-e, hogy valóban Jézus nemcsak le tud, hanem le is akar venni sok mindent a vállunkról. A Megváltó mindenekelőtt arra hív bennünket, hogy az életünk hordozhatatlannak tűnő terheivel forduljunk hozzá. Ő nem fogja azt mondani, amit sok ember kimond: ez nem az én dolgom, oldd meg magad!

Az Ő szeretete abban nyilvánul meg, hogy nem elméleteket ad nekünk és nem képletekkel bombáz. Nem arról beszél, hogy neked vagy nekem mit kell tennem, hanem azt mondja: hogy szeretnék ott lenni melletted. Szeretném megerősíteni az életedet. Szeretném átvenni mindazt, ami terhel, ami lehúz, ami miatt nem tudsz előrehaladni. Ez az első fontos dolog amit meg kell értenünk! Aztán a másik gondolat így hangzik: **"Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be a Krisztus törvényét."** Krisztus



törvénye a szeretet törvénye. Az, az önmagát feláldozni kész elkötelezettség Isten iránt, és az emberek iránt, melyet nem elvben, hanem gyakorlatban szükséges alkalmaznunk. Aki saját maga megtapasztalta már, hogy a válláról a Teremtő Isten olyan súlyokat vett le, amelyek

elképzелhetetlennek tünnek addig, az vágyat érez arra, hogy ezt a lehetőséget másoknak is továbbadja. Ez a küldetésstudat. Nem arról van szó, hogy a hívő ember sokkal teherbíróbb, mint a hitetlen, de arról igen, hogy a hívő kaphat még ahhoz is erőt, hogy a másik életére nézve áldássá váljon. A két felszólítás - **"egymás terhét hordozzátok"** és **"ki-ki a maga terhét hordozza"** – az eredeti szövegben világosan elkülönül egymástól a szóhasználat tekintetében. Amikor arról ír, hogy mindenki a saját terhét hordozza, akkor ezt így is le lehet fordítani, hogy mindenki a maga „tarisznyáját” vigye. Egy olyan

sajátosan személyes csomagról van szó, amit más nem tud elvinni helyettünk. Amikor a teher szó kerül elő, akkor olyan nagyobb súlyról beszél az ige, olyanról, amit az ember egyedül nem tud megemelni, de ha odamegy mellé a másik, akkor ketten el tudják görgetni! Fontos ez a különbségtétel, mert **így értjük meg a lényegét: van, amit csak mi hordhatunk, és van, amit át lehet adni, és át lehet venni egymástól.** A segítségnek azonban van egy másik nagyon fontos oldala is. A segítséget meg kell tanulni elfogadni. Az Úr segítségét, és a körülöttünk élők segítségét is. Sokszor komoly gondjaink vannak ezzel, és nem tesszük meg. Vajon miért? Azért, mert belül nagy kísértésünk az, hogy gőgösek lévén kimondjuk: de én ezt meg tudom csinálni! Lehet, hogy segíték másnak, mert jó keresztyén vagyok, de én megoldom a saját dolgaim, képes vagyok erre! Bizony a kevélységünk az, amiből Isten mindenek előtt ki szeretne gyógyítani bennünket, mert Isten a gőgösöknek ellenáll, de az alázatosoknak kegyelmet ad. Amiről ez a két igevers beszél, teljesen idegen a mai világ felfogásától. Sokszor, aki így tesz, azt bolondnak nézik. De vajon számít ez? Ha valaki átéli, hogy rajta keresztül valamilyen módon megvalósul Krisztus törvénye, a szeretet törvénye, akkor foglalkoznunk kell a kritikával? Engedjük, hogy Isten bátorítsa a szívünket, hiszen van remény! Nincs olyan teher, amit Ő át ne vehetne, és nincs olyan feladat, melyet ránk ne bízhatna, ha felnövünk a feladathoz! **Adja Isten, hogy így legyen!**

Áldást és Békességet kíván: Császár Attila református lelkész

REFORMÁTUS ISTENTISZTELETEK
RENDJE

Október 18-án, du. 2 órakor

Október 31-én, Reformáció emléknepján,
de. 10 órakor !

November 1-én, du. 2 órakor